

en Øhavn; og haaber, at Tinget vil fastholde denne Beslutning, skal jeg gøre opmærksom paa, at det langtfra var Tilfældet. Jeg tror, at i hele den Forhandling, der førtes her, var det, der gennemgaaende kom frem fra Talerne, det, at man var meget usikker paa, om ogsaa det Forslag, der forelaa, virkelig var rigtigt; det var jo en meget dyr Historie, og i det hele taget udtalte man sig meget reserveret over for hele dette Spørgsmaal. Jeg tror end ikke, der var nogen, der gav sin fulde Tilslutning til det Forslag, som ganske vist blev vedtaget. Og jeg tror, at de Udtalelser, den ærede Ordfører for Finansudvalget, der ogsaa var Ordfører i Ejor, fremkom med, i saa Henseende fuldt ud viser, hvordan Tingets Stilling var i Ejor, med den højtærede Formands Tilladelse tør jeg maaske oplæse et Par af de Ytringer, der faldt fra den ærede Ordfører over for Talen om et Fiskerihavnsanlæg ved Esbjerg og paa Anholt: „Begge disse Forslag ere tiltraadte af Udvalget, men begge have de været Genstand for ikke ringe Usikkerhed og Tvivl. Det er jo ganske vist en Trøst, at Udvalget, som ikke er sagkyndigt og ikke prætenderer at være et teknisk Raad, kaster Ansvarret for disse Anlægs Fortræffelighed over paa Administrationen. Men jeg kan dog ikke nægte, at det vilde være mere fortrøstningsfuldt, om vi, forinden vi tiltræde Forslag af saa stort Omfang og Betydning, allerede paa Forhaand kunde føle os overtydede om, at det, der foreslaas, virkelig ogsaa er det bedste, helt gennemtænkt og i alle Maader de Penge værd, som gives ud.“ Og længere frem udtalte den ærede Ordfører: „De Indvendinger, der ere fremkomne mod denne Plan, rettes først og fremmest mod Manglen af Broforbindelse. Det gøres fra forskellige Sider gennem forskellige Henvendelser, som vi navnlig ogsaa have modtaget fra Fiskere, gældende, at denne Mangel vil berøve Havnen en meget stor, maaske den største Del af dens Betydning.“ Det ærede Medlem ser altsaa her, at den ærede Ordfører ikke har udtalt sig i fuld Tilslutning til det Forslag, der forelaa, men udtalte sig meget reserveret deroverfor, og det samme gjorde andre ærede Medlemmer. Hvis det ærede Medlem vil se Forhandlingen fra i Ejor igennem, tror jeg ikke, han vil finde et eneste Medlem, der fuldt ud sluttede sig til det Forslag, der da forelaa; ikke en Gang det ærede Medlem selv sluttede sig dertil, for han ønskede, at der skulde være en fast Broforbindelse med Land,

medens det Forslag, der blev vedtaget i Ejor, gik ud paa et Havneanlæg uden denne Forbindelse. Jeg haaber altsaa, at hele denne Sag maa blive tagen op til fornyet Overvejelse. Jeg mener, at naar der er kommet Forslag frem paa Grundlag af de Forhandlinger, der førtes her i Ejor, er der her over for Folketinget vist en Hensynsfuldhed, som jeg kun kan glæde mig over, jeg haaber, Resultatet maa blive, at man faar et Havneanlæg, som er langt billigere for Staten og langt mere formaalstjenligt for Udviklingen af dansk Fiskeri i Kattegat.

Rosleff: Jeg tillod mig ved Finanslovens første Behandling at rette et Par Henvendelser om nogle smaa Sager vedrørende min Valgkreds. Jeg fik den Gang intet Svar paa mine Spørgsmaal, muligvis af Hensyn til den sene Nattetime, hvori den ærede Minister havde Ordet, eller ogsaa fordi der skulde nogen Overvejelse til, inden Spørgsmaalet kunde besvares. Jeg tillader mig derfor atter at rette disse Spørgsmaal til den højtærede Minister. Det første Spørgsmaal drejer sig om de uheldige Postforhold ved Hedehusene og Taastrup Station, hvor den jyske Post den Dag, den kommer til disse Stationer, først gaar til Kjøbenhavn og saa tilbage til disse Stationer, hvorved den forsinkes saa meget, at den ikke kan blive udbragt den Dag, saaledes at Brevne, der komme, maa vente et Par Dage, inden de komme Adressaterne i Hænde. Det er selvfølgelig uheldige Forhold, som man gerne ønskede at faa ændrede. Det andet Spørgsmaal angik de uheldige Jærnbanelforhold ved Taastrup Station, hvor de vejfarende maa holde i halve Timer, naar der holder Tog paa Stationen, som spærrer Landevejen, der gaar over Banelinien. Jeg henlede Opmærksomheden paa, at der tidligere er sket Henvendelse fra Beboerne paa Egnen om, at faa en Viadukt under Banelinien, og at de lokale Forhold vare meget gunstige i saa Henseende. Jeg tillod mig tillige at henstille til Ministerens velvillige Overvejelse, hvis dette ikke kunde lade sig gøre, eller man ikke vilde gaa den Vej, om det da ikke var rigtigt at flytte Stationen, idet Stationen er en af de ældste, vi have her i Landet, og absolut ikke er tidssvarende. Forholdene ere i høj Grad uheldige derude, idet det er forbundet med Fare for Liv og Lemmer, naar der er mange paa Perronen, og Tog skulde afgaa; der vil let kunne afstedkommes Skade. Samtidig med disse Udtalelser fremkom der